

залишаючи поряд з новітніми і традиційні засоби навчання [5]. З огляду на зазначене вище, можна стверджувати, що Україна впевнено крокує до електронної освіти, яка є ключовою рушійною силою в багатьох галузях і необхідною умовою розвитку сучасного суспільства.

Література

1. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження КМУ від 20.09.2017 № 649-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>
2. Про затвердження Положення про електронні освітні ресурси: Наказ МОНмолодьспорту від 01.10.2012 № 1060 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>
3. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки: Закон України від 09.01.2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>
4. Електронна освіта в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dknii.gov.ua/content/elektronna-osvita>
5. Мельник О.М. Електронна освіта і її розвиток в Україні / О.М. Мельник, Т.О. Пушкарьова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: file:///Users/captainroshchuk/Downloads/komp_2013_3_4.

УДК 340:378:14(043.2)

Хом'яченко С. І., к.ю.н., доцент,
Національний університет біоресурсів
та природокористування України

Шевчук В. Л., викладач,
КППК імені Антона Макаренка, м. Київ, Україна

ПРОФЕСІЙНО-ЯКІСНА ПІДГОТОВКА НАУКОВО- ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ - ЗАПОРУКА УСПІШНОСТІ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ

Юрист, юриспруденція, право, юридична освіта увійшли в наш лексикон давно і фундаментально. З одного боку вони асоціюється у громадян з престижем, достатком, вмінням вирішувати питання різного правового характеру, а з другого боку професіоналізмом у юриспруденції, кваліфікованим фахівцем, який допомагає, консультує, дає надію, також з людиною чесною, порядною і моральною. Освіта, в тому числі юридична в Україні є підґрунтям соціального, культурного, інтелектуального, морального, духовного, економічного розвитку людини, суспільства та держави в цілому. Вона базується на основних принципах гуманізму, демократії, національної свідомості, взаємоповаги між народами та державами, першочерговості загальнолюдських морально-духовних

цінностей. Правова освіта - це невід'ємна складова національної освіти, в процесі якої набуваються правові знання, навички, вміння. У студента формується повага до права, закону, прав та свобод людини, відповідних правових орієнтирів тощо.

Якісна юридична освіта включає в себе сукупність світоглядних, професійно-значущих, поведінкових ознак та характеристик особи, що задовольняють як її особисті моральні та матеріальні потреби, так і потреби суспільства в цілому. Одне з головних завдань юридичної освіти - це надання студентам повноцінних, фундаментальних юридичних знань з навчальних дисциплін, формування навичок умілого застосування теорії в практичній діяльності педагогічними та науково-педагогічними працівниками. Студенти мають переконатися в тому, що із закінченням навчального закладу процес пізнання продовжується, що треба постійно, безперервне удосконалювати свої теоретичні та практичні знання. Серйозної уваги потребує якість науково-педагогічних кадрів. Юридичні навчальні заклади вимагають від науково-педагогічного персоналу як високого рівня компетентності, так і волі займати передові позиції. Якість на пряму залежить від створення ефективної системи відбору науково-педагогічних кадрів на основі їх здібностей і вміння здійснювати навчально-виховний процес, системи управління службовою кар'єрою викладачів, визнання їх соціального становища і матеріальне забезпечення його. Якість викладацького персоналу залежить у необхідності використовувати нові інформаційні і комунікаційні технології, інноваційні методи викладання. Вона полягає у забезпеченні вузів сучасною комп'ютерною технікою і створенні на базі провідних юридичних закладів системи перепідготовки та підвищення кваліфікації викладачів.

Концепція також наголошує, що для розвитку сфери матеріально-фінансового та кадрового забезпечення ВНЗ рекомендованим є: 1. Розвиток урядових та неурядових програм, курсів, семінарів для підвищення кваліфікації, що включаються як окремий вид робіт в оплату праці академічного персоналу, а так само матеріальне та часове стимулювання методичної та наукової роботи таких працівників (в залежності від періодичності та обсягу опублікованих методичних матеріалів, посібників); 2. Фінансове та нормативно-організаційне заохочення юристів-практиків, які працюють в приватних юридичних фірмах та в державних органах та установах, до участі у викладацькій діяльності [1].

Також, треба зазначити, що успішність та ефективність розвитку юридичної освіти на пряму залежить наскільки вдало та професійно викладачами застосовуються різноманітні форми та методи навчання. Через правильний вибір форм та методів проявляється неповторність та творча індивідуальність викладача, його інтелектуальні здібності, педагогічна майстерність. У методичній літературі форма навчання

визначається як зовнішня сторона учбового процесу. Однією з форм навчання, є самостійне виховання через поза аудиторну роботу, а саме написання статей, виконання курсових, практичних, дипломних робіт, рефератів. Самостійна робота, все частіше використовується у формі юридичної самоосвіти, самовиховання, розширення власного світогляду. Основою цього методу є те, що студент сам обирає режим та обсяг роботи з літературою, науковими працями, періодичними виданнями, інтернет-ресурсами та іншими джерелами, без додаткової допомоги старається вивчити державно-правові явища, робити ґрунтовні висновки через самостійне узагальнення вивченого матеріалу. У п.4 проекту Концепції зазначено, що подальший розвиток правничої освіти має бути спрямований на підготовку правника відповідно до його фундаментальної ролі – утверджувати верховенство права через захист прав і свобод людини. Такий розвиток має здійснюватися шляхом: утвердження розуміння фаху правника як професії спрямованої на захист прав і свобод людини; визначення стандарту правничої освіти як необхідного обсягу знань про доктрини, принципи та інститути, а також необхідного обсягу юридичних навичок, компетентностей, обізнаності щодо питань етики та прав людини, якими повинен оволодіти студент; гарантування якості правничої освіти; гарантування незалежного та прозорого механізму доступу до правничої професії; гарантування якості правничої науки; розвитку фінансової, організаційної, академічної та кадрової автономії правничих шкіл та університетів в цілому[2]. Виконання поставлених завдань розвитку вищої юридичної освіти, визначених Концепцією, створить ефективну систему юридичних вузів та вищої юридичної освіти в цілому, що забезпечить якісно-успішну підготовку фахівців-юристів. Отже, якісна юридична освіта - це система організаційно-виховних, інформаційних, процесуальних та інших заходів, які формують процес професійного відбору фахівців, їх правового виховання та навчання для вирішення практичних завдань соціального життя, задоволення законних потреб та інтересів членів суспільства.

Література

1. Концепція розвитку вищої юридичної освіти в Україні (ред. від 14.10.2009 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.univer.km.ua/doc/koncept.htm>

2. Проект Концепції вдосконалення правничої (юридичної) освіти для фахової підготовки правника відповідно до європейських стандартів вищої освіти та правничої професії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua>